

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ. ΚΑΡΡΑΣ

1925

Δημοτικό
Κολλεγίου Αθηνών
Τάξη 4^η

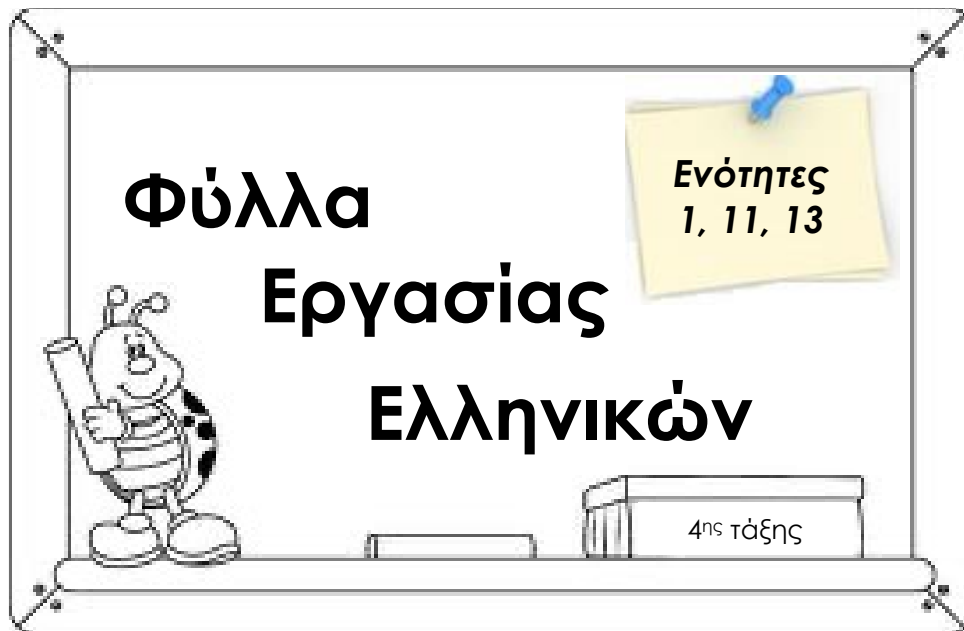
Ποιοι είμαστε Το Σχολείο μου κι εγώ

0

Όνομα: _____

Τμήμα: 4__

Στο καινούριο σχολείο

Εμείς δεν την ξαναρωτήσαμε για πολλές μέρες, γιατί είχαμε φούριες¹ για το σχολείο, που θα άνοιγε σε μια εβδομάδα. Το σχολείο που θα πηγαίναμε είναι δώροφο και δεν είναι πολύ μακριά από το σπίτι μας. Θα κατεβαίνουμε τον δρόμο και θα φτάνουμε. Το σχολείο βρίσκεται πάνω στην προκυμαία και είναι πολύ φωτεινό. Οι τάξεις, που είναι στο απάνω πάτωμα, θα μπορούν να βλέπουν τη θάλασσα και όσους ψαρεύουν στην ακροθαλασσιά. Στο μπαλκόνι έχει μια μεγάλη, ξύλινη πινακίδα που γράφει:

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ «Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ»

Πήγαμε με τη μαμά και τον παππού να γραφτούμε. Δεν ξέρω γιατί ένιωσα την καρδιά μου να σφίγγεται² σαν μπήκαμε στο γραφείο του διευθυντή που ήταν στο ισόγειο. Γύρω γύρω στέκονταν πάνω στα ράφια βαλσαμωμένα πουλιά και στους τοίχους κρέμονταν φωτογραφίες των βασιλιάδων.

Ο κύριος Καρανάσης καθόταν στο γραφείο του σοβαρός και αγέλαστος. Φορούσε ένα μαύρο κοστούμι. Πριν απ' όλα μίλησε με τη μαμά για τα δίδακτρα. Κατόπιν άρχισε, με βραχνή φωνή, να μας ρωτάει γραμματική και αριθμητική και είδε που απαντούσαμε σωστά. Γύρισε στον παππού και είπε:

- Σας συγχαίρω, κύριε, τις προετοιμάσατε άριστα.

Νομίζαμε πως τελείωσε η εξέταση, μα, δυστυχώς, ξαφνικά ο κύριος Καρανάσης έδειξε με το χέρι του τους βασιλιάδες στον τοίχο και ρώτησε τη Μυρτώ να του πει ποιος είναι ο καθένας. Η Μυρτώ τους ήξερε όλους. Τις χειμωνιάτικες νύχτες, όταν είχε κρύο, που νόμιζες ότι ζεις σε ορεινό χωριό, η θεία Δέσποινα μας έπαιρνε στην κάμαρά της και μας άρχιζε ιστορίες για τους βασιλιάδες. Εγώ βέβαια βαριόμουν, γιατί, άμα δεν είναι στα παραμύθια, αλλά αληθινοί βασιλιάδες, δεν έχει ενδιαφέρον. Περίμενα, λοιπόν, να τελειώσει ο παππούς τη μελέτη του και να μου διηγηθεί ιστορίες για μυθικούς βασιλιάδες. Βέβαια βρισκόμουν σε δίλημμα³, γιατί στη θεία Δέσποινα είχε ζέστη, ενώ στο δωμάτιο του παππού κρύο, αλλά προτιμούσα τους αρχαίους μύθους.

Άλκη Ζέη, Το καπλάνι της βιτρίνας (διασκευή)

¹ **φούριες**: έχω πολλές δουλειές

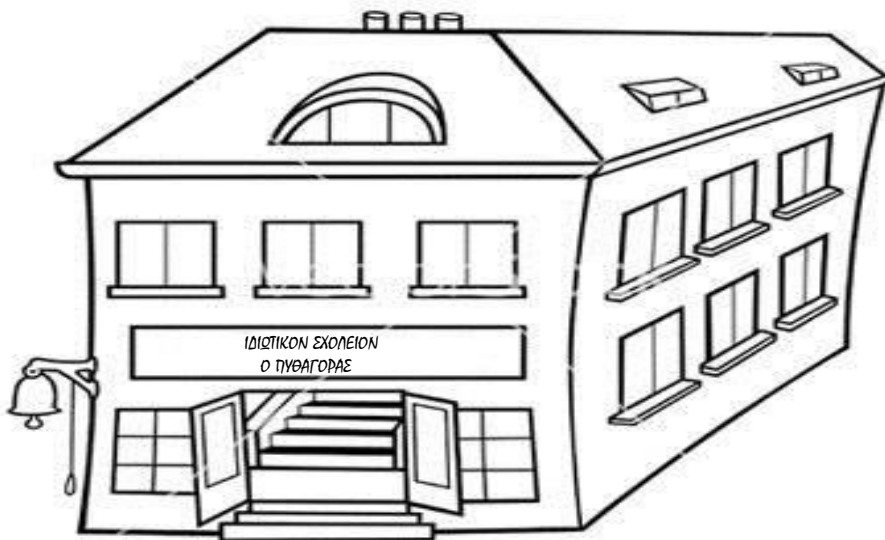
² **ένιωσα την καρδιά μου να σφίγγεται**: δεν ένιωθα ευχάριστα

³ **βρίσκομαι σε δίλημμα**: δεν ξέρω τι να επιλέξω

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Σύμφωνα με το κείμενο, πώς περιγράφεται το ιδιωτικό σχολείο «Πυθαγόρας»;

2. Γιατί, κατά τη γνώμη σας, σφίχτηκε η καρδιά της ηρωίδας, όταν μπήκε μέσα στο γραφείο του διευθυντή;

Λεξιλογικές – Ορθογραφικές ασκήσεις

1. Οι λέξεις *σχολικός, σχολαρχείο, απασχόληση, σχολάω, διασχολικός, σχολή,* ανήκουν στην οικογένεια της λέξης *σχολείο*. Τις κατατάσσουμε στον πίνακα που ακολουθεί, ανάλογα με το αν είναι παράγωγες ή σύνθετες.

Παράγωγες	Σύνθετες

Παράγωγες λέγονται οι απλές λέξεις που προκύπτουν από λέξεις που ήδη υπάρχουν.
π.χ: αέρας, αέρινος

Σύνθετες λέξεις ονομάζονται αυτές που προκύπτουν από την ένωση δύο ή και περισσότερων λέξεων.
π.χ.: ανοίγω και κλείνω = **ανοιγοκλείνω**

2. Κυκλώνουμε τις λέξεις που έχουν την ίδια σημασία (συνώνυμες) με τις υπογραμμισμένες λέξεις στις προτάσεις που ακολουθούν.

Συνώνυμες λέγονται δύο λέξεις με παρόμοια σημασία.

- ❖ Παρατηρούμε τα παιδιά που διαβάζουν.
A) χαζεύουν B) μελετούν Γ) προσέχουν
- ❖ Οι θερινές διακοπές τελείωσαν και ξεκίνησαν τα σχολεία.
A) καλοκαιρινές B) χειμερινές Γ) φθινοπωρινές
- ❖ Οι δάσκαλοι την ώρα της Μελέτης μάς βοηθάνε στα μαθήματά μας.
A) εκπαιδευτικοί B) γραμματείς Γ) εργατοτεχνίτες
- ❖ Τις χειμωνιάτικες ημέρες, όταν βρέχει, δε βγαίνουμε διάλειμμα.
A) καλοκαιρινές B) χειμερινές Γ) φθινοπωρινές
- ❖ Την ώρα της Αριθμητικής ποτέ δε βαριέμαι.
A) των Ελληνικών B) των Μαθηματικών Γ) της Ιστορίας
- ❖ Θα κατηφορίσουμε τον πεζόδρομο και θα φτάσουμε στα γήπεδα.
A) ανηφορίσουμε B) κατεβούμε Γ) περάσουμε
- ❖ Οι τάξεις του σχολείου είναι πολύ φωτεινές.
A) χώροι B) αίθουσες Γ) πίνακες
- ❖ Με ανυπομονησία περιμέναμε να ξεκινήσει η φετινή χρονιά.
A) τελειώσει B) ανοίξει Γ) αρχίσει
- ❖ Η ευρύχωρη αίθουσά μας έχει πολλά παράθυρα, ώστε να μπαίνει άπλετο το φως του ήλιου.
A) μεγάλη B) ευήλια Γ) πολυγωνική

3. Γράφουμε τη λέξη με την αντίθετη σημασία (αντώνυμη) από την υπογραμμισμένη στις φράσεις/προτάσεις που ακολουθούν.

- ❖ φωτεινή τάξη:
- ❖ πρωινή απασχόληση:
- ❖ υγιεινή διατροφή:
- ❖ Κατεβαίνω τη σκάλα.:
- ❖ εχθρική διάθεση:
- ❖ μακρινή διαδρομή:
- ❖ Τελείωσε η εξέταση.:

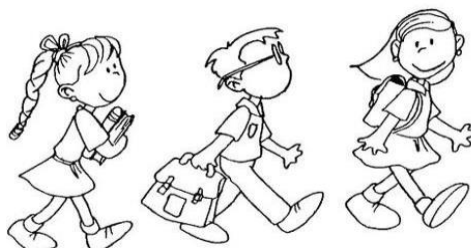

Αντώνυμες λέγονται δύο λέξεις με αντίθετη σημασία.

4. Συμπληρώνουμε τα κενά του κειμένου που ακολουθεί με **-ι** ή με **-υ** και βάζουμε τόνους όπου χρειάζεται.

Ένα σαββατοκ____ριακο αποφασ____σαμε να πάμε με το σχολείο μας μια εκδρομή στην Αρχαία Ολυμπία. Φτάνοντας στον αρχαιολογικό χώρο, οι μισοί μαθητές ήθελαν να πάμε πρώτα στο μουσείο, ενώ οι άλλοι μισοί ήθελαν να ξεκινήσουμε την ξενάγηση από το στάδιο. Βρεθήκαμε σε δ____λημμα. Τελικά, για να μη δ____σαρεστηθεί κανένας, αποφασίσαμε να χωριστούμε σε δυο ομάδες.

Η ξενάγηση, στο μουσείο αλλά και στον αρχαιολογικό χώρο, θα κρατούσε ένα δ____ωρο. Στην αρχή δ____σκολευόμαστε να παρακολουθήσουμε την ξενάγηση, γιατί ο ξεναγός μιλούσε γρήγορα και, δ____συχώς, υπήρχε μια άλλη παρέα επισκεπτών που μιλούσε μεγαλόφωνα. Στο τέλος πήραμε ένα δ____σέλιδο φυλλάδιο με περισσότερες πληροφορίες για την Αρχαία Ολυμπία.

5. Συμπληρώνουμε τα κενά του κειμένου που ακολουθεί με τα επίθετα που παράγονται από τις λέξεις ή φράσεις της παρένθεσης.

Κάθε μέρα ο δάσκαλός μας, πριν ξεκινήσει το μάθημα, μας κάνει (πρωί) ανάγνωσμα. Κάθεται στην (ξύλο) καρέκλα του και εμείς στα (πανί) μαξιλάρια μας. Το (σήμερα) απόσπασμα που μας διάβασε αναφερόταν σε ένα (όρος) χωριό της Αρκαδίας, την Καστάνιτσα: «Ο ταξιδιώτης έφτασε στο (μακριά) χωριό (βράδυ) ώρα. Ο ουρανός ήταν (σκοτάδι) και δεν μπορούσε να διακρίνει την ομορφιά του τοπίου. Το πρωί όμως, καθώς ξημέρωνε, ένας (φως) ήλιος ανέτειλε και το χωριό έλαμψε».

Ασκήσεις γραμματικής

1. Υπογραμμίζουμε τα ρήματα στις προτάσεις που ακολουθούν.

Ρήμα είναι η λέξη της πρότασης που μας δείχνει ποιος κάνει κάτι ή ποιος παθαίνει κάτι ή ποιος βρίσκεται σε μια κατάσταση.

- ❖ Οι μαθητές περιμένουν πώς και πώς το διάλειμμα.
- ❖ Ο διευθυντής μάς ευχήθηκε Καλή Χρονιά!
- ❖ Η δασκάλα παρουσίασε τα νέα βιβλία.
- ❖ Ο εργατοτεχνίτης επισκεύασε μια ζημιά στην τάξη μας.
- ❖ Τα μαθήματα θα είναι πιο δύσκολα τη φετινή χρονιά.
- ❖ Τα πρωτάκια ψάχνουν την αίθουσά τους.

Διάλειμμα!

Πώς και πώς
το
περιμένω!

2. Στο παρακάτω κείμενο εντοπίζουμε τα ρήματα, τα κυκλώνουμε και τα τοποθετούμε στον πίνακα που ακολουθεί.

Γύρω γύρω στέκονταν πάνω στα ράφια βαλσαμωμένα πουλιά και στους τοίχους κρέμονταν φωτογραφίες των βασιλιάδων. Ο κύριος Καρανάσης καθόταν στο γραφείο του σοβαρός και αγέλαστος. Νομίζαμε πως τελείωσε η εξέταση, μα δυστυχώς, ξαφνικά ο κύριος Καρανάσης έδειξε με το χέρι του τους βασιλιάδες στον τοίχο.

Πηγή: Άλκη Ζέη «Το καπλάνι της βιτρίνας»

Ενεργητική φωνή	Παθητική φωνή

Τα **ρήματα** έχουν δύο φωνές, την **Ενεργητική** και την **Παθητική φωνή** και κλίνονται ανάλογα. Στην **Ενεργητική φωνή** ανήκουν τα ρήματα που φανερώνουν ότι κάποιος ενεργεί και τελειώνουν στο α' ενικό πρόσωπο του Ενεστώτα σε **-ω**.

Στην **Παθητική φωνή** ανήκουν τα ρήματα που φανερώνουν ότι κάποιος παθαίνει κάτι ή βρίσκεται σε μια κατάσταση και τελειώνουν στο α' ενικό πρόσωπο του Ενεστώτα σε **-μαι**.

3. Γράφουμε τη φωνή, τον χρόνο, τον αριθμό και το πρόσωπο για κάθε ρήμα της πρώτης στήλης.

Ρήμα	Φωνή	Χρόνος	Αριθμός	Πρόσωπο
στέκονταν				
κρεμόταν				
κάθεται				
νομίζαμε				
τελείωσε				
έδειξε				

4. Συμπληρώνουμε το κείμενο που ακολουθεί βάζοντας τα ρήματα των παρενθέσεων στο κατάλληλο πρόσωπο του Ενεστώτα.

Με το «Καλημέρα παιδιά!» (κόβομαι) κάθε ψίθυρος μέσα στην τάξη. Ο ψηλός, λεπτός άντρας (αφήνω) ένα γκρι σακίδιο πάνω στην έδρα και (συστήνομαι): «..... (ονομάζομαι) Αργύρης Χρυσός και φέτος θα είμαι ο δάσκαλός σας και θα είστε οι δάσκαλοί μου». (λάμπω) τα γελαστά μάτια του και ένα πλατύ χαμόγελο (φωτίζω) το πρόσωπό του. «Μου.....(φαίνομαι) πως κάποιοι από εσάς είστε ακόμα νυσταγμένοι»,..... (συνεχίζω) χαμογελώντας ο δάσκαλος. (στρέφομαι) προς τον πίνακα και (γράφω): (χρειάζομαι) μια γελαστή καλημέρα!

Σοφία Μαντούβαλου: Ο δάσκαλος με τα όνειρα στα μάτια,
 εκδ. Πατάκη (διασκευή)

5. Συμπληρώνουμε το κείμενο που ακολουθεί μεταφέροντας τα ρήματα της παρένθεσης στον Παρατατικό.

Ο διευθυντής, ο κ.Ζουλό, καθώς (συνοδεύω) τον καινούριο δάσκαλο στην τάξη, του (δείχνω) τους μαθητές του. Εμείς (βιάζομαι) να μπούμε στην τάξη, επειδή (κρυώνω), αλλιώς θα του..... (βγαίνω) η ψυχή ώσπου να μας μαζέψει μέσα. Φτάνοντας στην τάξη ο δάσκαλος..... (περιμένω) υπομονετικά στην πόρτα και όπως τον (καρφώνω) με τα μάτια μας, (βλέπω) ένα αχνό χαμόγελο στο πρόσωπό του. (φαίνομαι) κοντός και αδύνατος και το πρόσωπό του (είμαι) άσπρο. Εκείνη τη στιγμή καθένας από εμάς (σκέφτομαι) πως (πρέπει) να είχε βγει από εργοστάσιο ασπιρίνης.

Φιλίπ Μπαρμπώ, Ο Τυφλοπόντικας, εκδ. Νεφέλη (διασκευή)

6. Χωρίζουμε τις παρακάτω λέξεις σε συλλαβές.

άμμος:	_____	βιβλιάριο:	_____
παραγγέλνω:	_____	γραμματόσημο:	_____
άνθρωπος:	_____	τραπεζομάντιλο:	_____
εχθρός:	_____	αύξηση:	_____
σύννεφο:	_____	πληκτρολόγιο:	_____
απορριμματοφόρο:	_____	χαρτοφύλακας:	_____
μαυροπίνακας:	_____	δενδροφύτευση:	_____
κορνίζα:	_____	βιομηχανία:	_____
έλλειψη:	_____	τετράδιο:	_____
γενναιόδωρος:	_____	συρραπτικό:	_____
αβοήθητος:	_____	εκτυπωτής:	_____

Τα **επίθετα** συνοδεύουν τα ουσιαστικά δίνοντάς τους μια ιδιότητα (π.χ. ο **πράσινος** πίνακας, η **ξύλινη** πινακίδα, το **διώροφο** σχολείο). Το επίθετο έχει το ίδιο γένος, αριθμό και πτώση με το ουσιαστικό που συνοδεύει.

7. Κατατάσσουμε τις υπογραμμισμένες λέξεις του παρακάτω κειμένου στις στήλες του πίνακα που ακολουθεί, ανάλογα με το τι μέρος του λόγου είναι η καθεμία.

Το σχολείο της Αντιγόνης το είχαν επιτάξει οι Γερμανοί κι όλες οι τάξεις είχαν μεταφερθεί στο γραφείο ενός περιοδικού. Οι μαθήτριες στριμώνχονταν δυο δυο σε καρέκλες και σαν τελειώνει το μάθημα, μάζευαν τις καρέκλες και τις έβαζαν σ'ένα μικρό καμαράκι, γιατί μετά τις πέντε, έρχονταν οι συντάκτες του περιοδικού. Με το δικό μου το σχολείο ήταν χειρότερα τα πράγματα. Τα μαθήματα γίνονταν σ'ένα παλιό γκαράζ. Κάτω το χώμα ήταν σκληρό, γεμάτο λάδια. Από την τεράστια σιδερένια πόρτα έμπαινε κρύο. Σε κάθε γωνιά, έκανε μάθημα κι από μια τάξη του Δημοτικού και πολλές φορές, σαν έλειπε κανένας δάσκαλος, κάνανε και δυο και τρεις τάξεις μαζί. Τελειώνανε στις δώδεκα, γιατί μετά ερχότανε το Γυμνάσιο.

Άλκη Ζέη, Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου, εκδ. Κέδρος (διασκευή)

Άρθρο	Ουσιαστικό	Επίθετο	Ρήμα

8. Γράφουμε το γένος, τον αριθμό και την πτώση για κάθε ουσιαστικό της πρώτης στήλης.

Ουσιαστικό	Γένος	Αριθμός	Πτώση
σχολείο			
τάξεων			
καρέκλες			
περιοδικού			

Γιατί πρέπει να πηγαίνουμε στο σχολείο;

Το μεγαλύτερό μου παιδί, ο Χικάρι, γεννήθηκε με ένα πρόβλημα στο κεφάλι. Μεγάλωσε γρήγορα, αλλά δε μιλούσε ούτε στα τέσσερα ούτε στα πέντε του χρόνια. Είχε ιδιαίτερη ευαισθησία στις υψηλές νότες και στους ήχους και το πρώτο πράγμα που έμαθε ήταν όχι η γλώσσα των ανθρώπων αλλά το διαφορετικό κελάδημα των πουλιών. Σύντομα άρχισε να λέει και το όνομα του πουλιού που άκουγε, μαθαίνοντάς το από ένα cd με τις φωνές των πουλιών.

Στα επτά του χρόνια ο Χικάρι πήγε σε ένα ειδικό σχολείο. Εκεί υπήρχαν παιδιά με διάφορα προβλήματα. Όποτε κοιτούσα από το παράθυρο της τάξης, ο Χικάρι καθόταν μαρμαρωμένος έχοντας τις παλάμες του πάνω στα αυτιά του. Έθεσα στον εαυτό μου την ερώτηση, γιατί πρέπει ο Χικάρι να πηγαίνει στο σχολείο.

Ο ίδιος ο Χικάρι έδωσε την απάντηση σε αυτό το δύσκολο ερώτημα. Λίγες μέρες αργότερα βρήκε στην τάξη του ειδικού σχολείου έναν φίλο που, όπως και ο ίδιος, μισούσε τον θόρυβο και τη φασαρία. Από τότε κάθονταν πάντα μαζί σε μια απόμερη γωνιά της τάξης και ανέχονταν τον θόρυβο γύρω τους πιασμένοι χέρι χέρι. Επιπλέον, ο Χικάρι βοηθούσε τον φίλο του, που σωματικά ήταν πιο αδύναμος, όταν έπρεπε να πάει στην τουαλέτα. Αυτή η εμπειρία, το να είναι χρήσιμος στον φίλο του, αποτελούσε για τον Χικάρι την απόλυτη ευτυχία.

Ένα χρόνο μετά ο Χικάρι διαπίστωσε ότι η γλώσσα που καταλάβαινε καλύτερα δεν ήταν το κελάδημα των πουλιών αλλά η μουσική των ανθρώπων. Έφερνε στο σπίτι χαρτάκια όπου ο φίλος του είχε αντιγράψει από το πρόγραμμα του ραδιοφώνου τους τίτλους των τραγουδιών που τους είχαν αρέσει. Ακόμα και οι δάσκαλοι παρατήρησαν ότι τα δυο αυτά παιδιά, που σπάνια μιλούσαν, ανέφεραν στις συζητήσεις τους ονόματα όπως ο Μπαχ ή ο Μότσαρτ.

Ο Χικάρι τελείωσε μαζί με τον φίλο του την ειδική τάξη. Στην αποχαιρετιστήρια γιορτή ο Χικάρι, όταν κατάλαβε ότι από την επόμενη χρονιά δε θα είχε σχολείο, είπε: «Παράξενο». Και ο φίλος του του απάντησε με όλη του την ψυχή: «Ναι, είναι παράξενο». Στα πρόσωπα και των δύο φάνηκε ένα χαμόγελο που έδειχνε έκπληξη αλλά ακτινοβολούσε γαλήνη.

Σήμερα η μουσική για τον Χικάρι είναι το σημαντικότερο μέσο για να εκφραστεί και να χτίσει μια σχέση με την κοινωνία. Ο σπόρος είχε φυτευτεί από την οικογένεια αλλά μόνο στο σχολείο μπόρεσε να βλαστήσει και να αναπτυχθεί.

Bettina Stiegel, Τα παιδιά ρωτούν, οι νομπελίστες απαντούν, εκδ. Λιβάνη (διασκευή)

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Για ποιους λόγους, σύμφωνα με το κείμενο, ο Χικάρι χρειαζόταν να πάει στο ειδικό σχολείο;

2. Πώς αισθανόταν ο Χικάρι, όταν πρωτοπήγε στο σχολείο και πώς, όταν τελείωσε το σχολείο;

3. Σημειώνουμε Σ για κάθε σωστή περίοδο λόγου και Λ για κάθε λάθος περίοδο λόγου.

Ο Χικάρι πήγαινε σε ένα ειδικό σχολείο.	
Όλα τα παιδιά που πήγαιναν στο σχολείο του Χικάρι είχαν το ίδιο πρόβλημα.	
Ο Χικάρι δεν άντεχε τις φωνές των άλλων παιδιών.	
Ο Χικάρι δεν μπορούσε να βοηθήσει τον φίλο του, όποτε τον χρειαζόταν.	
Οι δύο φίλοι άκουγαν μουσικές εκπομπές στο ραδιόφωνο.	
Ο Χικάρι και ο φίλος του παραξενεύτηκαν, όταν κατάλαβαν ότι δε θα ξαναπήγαιναν στο σχολείο.	
Το σχολείο τελικά βοήθησε τον Χικάρι να κοινωνικοποιηθεί και να μπορέσει να χρησιμοποιήσει τη μουσική ως μέσο έκφρασής του.	

Λεξιλογικές – Ορθογραφικές ασκήσεις

1. Οι λέξεις: *δυνατότητα, αδυναμία, δυναμικός, αποδυναμώνω, ενδυνάμωση, δυναμισμός*, ανήκουν στην οικογένεια της λέξης **δύναμη**. Γράφουμε κι άλλες λέξεις που ανήκουν στην ίδια οικογένεια.

2. Κυκλώνουμε τις λέξεις που είναι συνώνυμες με τις υπογραμμισμένες λέξεις των προτάσεων που ακολουθούν.

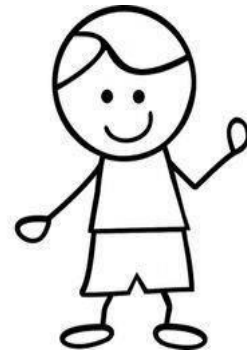
- ❖ Σε κάποιες χώρες του κόσμου, ακόμα και σήμερα, πολλά παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε στο σχολείο .
A) ευκαιρία B) δύναμη Γ) αποδοχή
- ❖ Οι μαθητές στην αρχαία Ελλάδα εκπαιδεύονταν από τον γραμματιστή και συνέχιζαν τις σπουδές τους κοντά σε φιλοσόφους.
A) ασκούσαν B) πληροφορούσαν Γ) μορφώνονταν
- ❖ Το κράτος της Σπάρτης ανάγκαζε τα παιδιά μετά τα επτά τους χρόνια να πάνε στους στρατώνες για να εκπαιδευτούν από τους παιδονόμους.
A) υποχρέωνε B) ανακάτευε Γ) επέτρεπε
- ❖ Νιώθει αυτόνομη, δηλαδή πιστεύει ότι είναι σε θέση να μελετάει μόνη της και να επιλύει τα ζητήματα που την απασχολούν.
A) δυνατή B) ανεξάρτητη Γ) μόνη
- ❖ Το παιδί αυτό, παρόλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, εκφράζει μεγάλη θέληση να μορφωθεί.
A) επιθυμία B) αβουλία Γ) κρίση

3. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν «*Νους υγιής εν σώματι υγιεί*». Χρησιμοποιούμε το λεξικό μας και βρίσκουμε λέξεις που παράγονται από τις λέξεις **νους, σώμα και ψυχή**.

νους	σώμα	ψυχή

Ο υγιής νους κατοικεί σε ένα σώμα υγιές και αυτό είναι το ζητούμενο, η ισορροπία πνεύματος και σώματος.

4. Συμπληρώνουμε τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τα επίθετα που παράγονται από τις λέξεις της παρένθεσης.

- ❖ Στην Τραπεζαρία του σχολείου μας τρώμε φαγητά (υγεία).
- ❖ Η ιστορία του Χικάρι είναι μια(αλήθεια) ιστορία που θα πρέπει να ευαισθητοποιήσει όλους μας.
- ❖ Στο διαπολιτισμικό σχολείο οι μαθητές μαθαίνουν για ήρωες από (μακριά) μέρη του πλανήτη μας.
- ❖ Τη(φέτος) χρονιά θα βάλω στόχους και θα προσπαθήσω να τους πετύχω.

5. Γράφουμε την αντώνυμη κάθε υπογραμμισμένης λέξης στις φράσεις που ακολουθούν.

- δύσκολο ερώτημα
- αδύναμος παίχτης
- χρήσιμες πληροφορίες
- επόμενη χρονιά
- σπάνιες συζητήσεις
- σημαντικό γεγονός

Ασκήσεις γραμματικής

1. Συμπληρώνουμε τα κενά των προτάσεων που ακολουθούν με τα ρήματα των παρενθέσεων στον κατάλληλο χρόνο και πρόσωπο.

- ❖ Σε πολλά σχολεία του κόσμου τα παιδιά (μοιράζομαι) την ίδια τάξη.
- ❖ Ο Παύλος από μικρός, (διαβάζω) χωρίς τη βοήθεια των γονιών του και (ολοκληρώνω) έγκαιρα τα μαθήματά του.
- ❖ (χρειάζομαι) πολλή προσπάθεια. Οι επιτυχίες δεν (έρχομαι) άκοπα.
- ❖ Οι μαθητές στην αρχαία Αθήνα (πηγαίνω) στο σπίτι του γραμματιστή με τη συνοδεία του παιδαγωγού.
- ❖ Πολλές φορές, όταν (τσακώνομαι) με τους φίλους μας, τα (βρίσκω) από μόνοι μας και δεν (ανακατεύω) τους δασκάλους μας.
- ❖ Οι μαθητές στο ελληνικό σχολείο (επιλέγω) τα Γαλλικά ή τα Γερμανικά ως δεύτερη ξένη γλώσσα.

2. Μεταφέρουμε τα υπογραμμισμένα ρήματα του κειμένου στον Παρατατικό ή στον Αόριστο.

Σε ένα σχολείο του Βερολίνου κρίνουν (.....) πώς οι μαθητές δεν πρέπει (.....) να παίρνουν βαθμούς πριν τα 15 τους. Επίσης, δεν υπάρχουν (.....) ωρολόγια προγράμματα. Πιστεύουν (.....) πώς οι μαθητές χρειάζεται (.....) να επιλέγουν μόνοι τους τι θέλουν (.....) να διδαχθούν για κάθε μάθημα και το πότε θα δώσουν εξετάσεις. Αυτό βέβαια δε σημαίνει (.....) ότι απουσιάζουν (.....) οι κανόνες. Τα παιδιά που χαζεύουν (.....) κατά τη διάρκεια του μαθήματος, είναι (.....) υποχρεωμένα να πάνε στο σχολείο το πρωί του Σαββάτου για να καλύψουν το χαμένο έδαφος.

Ρούλα Βλασσοπούλου, Ένα διαφορετικό σχολείο χωρίς βαθμούς και πρόγραμμα – Τα παιδιά επιλέγουν τι θα μάθουν, iefimerida.gr (διασκευή)

3. Μεταφέρουμε τα ρήματα της Ενεργητικής φωνής του πίνακα που ακολουθεί στο ίδιο πρόσωπο του Ενεστώτα της Παθητικής φωνής.

Ενεργητική φωνή	Παθητική φωνή
εγώ προετοιμάζω	
εσύ γυμνάζεις	
αυτός προπονει	
εμείς συγκεντρώνουμε	
εσείς εκφράζετε	
αυτοί διδάσκουν	

4. Μεταφέρουμε τις υπογραμμισμένες λέξεις του παρακάτω κειμένου στις στήλες του πίνακα που ακολουθεί, ανάλογα με το τι μέρος του λόγου είναι η καθεμία.

Πολλές φορές οι άνθρωποι εκφωνούμε λόγους, γράφουμε προσωπικές ιστορίες, ζωγραφίζουμε όμορφους πίνακες. Άλλες φορές συνθέτουμε μουσική, τραγουδάμε τα τραγούδια που μας αρέσουν, χορεύουμε τους χορούς που μας εκφράζουν και παίζουμε θεατρικά έργα. Κάποιες φορές εκφραζόμαστε, επειδή για κάποια πράγματα νιώθουμε έντονα συναισθήματα ή γιατί κάνουμε διάφορες σκέψεις, τις οποίες θέλουμε να μοιραστούμε. Άλλοτε πάλι εκφραζόμαστε, επειδή το έχουμε ανάγκη εμείς οι ίδιοι. Όποια κι αν είναι η αιτία, εκφράζοντας τα συναισθήματά μας πρέπει να νιώθουμε ασφάλεια και περηφάνια. Γι' αυτό οφείλουμε να αναγνωρίζουμε πως η ελεύθερη έκφραση είναι σπουδαία ανάγκη του ανθρώπου και πρέπει να αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα όλων.

Unicef, Μια ζωή σαν τη δική μου (διασκευή)

Άρθρα	Ουσιαστικά	Ρήματα	Επίθετα

**5. Κάνουμε χρονική αντικατάσταση στην περίοδο του λόγου:
«Πηγαίνει στο σχολείο και μορφώνεται.»**

Ενεστώτας	
Παρατατικός	
Εξακολουθητικός Μέλλοντας	
Αόριστος	
Συνοπτικός Μέλλοντας	
Παρακείμενος	
Υπερσυντέλικος	
Συντελεσμένος Μέλλοντας	

6. Συμπληρώνουμε τα κενά των προτάσεων με τα ρήματα στις παρενθέσεις στον σωστό χρόνο, πρόσωπο και αριθμό.

- ❖ Οι δάσκαλοι (συμπεριφέρομαι) στους μαθητές τους με τον καλύτερο τρόπο.
- ❖ Χθες στις ομάδες μας (συνεργάζομαι) με εποικοδομητικό τρόπο και (πετυχαίνω) το καλύτερο αποτέλεσμα.
- ❖ Χρειάζεται να (αποδέχομαι) τους συμμαθητές σου και να κατανοείς τις ανάγκες τους.
- ❖ Καθημερινά θα μελετάω τα μαθήματά μου και (εργάζομαι) με συνέπεια και αφοσίωση.
- ❖ (επεξεργάζομαι) τα δεδομένα και προχωρήσαμε μεθοδικά στην επίλυση του προβλήματος.
- ❖ Την πρώτη ώρα ο Γιώργος (σηκώνομαι) στον πίνακα να λύσει την άσκηση.
- ❖ Παιδιά, νομίζω ότι (χρειάζομαι) ένα διάλειμμα χαλάρωσης.
- ❖ Όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να (μορφώνομαι) ισότιμα και να (αναπτύσσομαι) ολόπλευρα.
- ❖ Στο σχολείο έχουμε βάλει στόχους και (προσπαθώ) να τους πετύχουμε.

7. Μεταφέρουμε τα υπογραμμισμένα ρήματα του κειμένου που ακολουθεί στον Αόριστο.

Μια μέρα στο «σχολείο» του δάσους

Τα μεγάλα παιδιά ανηφορίζουν ανάμεσα στις ελιές αποφασισμένα να φτάσουνε στη φωλιά του λαγού. Τα μικρότερα παιδιά σκαρφαλώνουν στην κορυφή του λόφου. Εκεί ανεβαίνουν στο καράβι τους, που είναι φτιαγμένο από πέτρες. Κάποια παιδιά μαζεύουν πεσμένα κλαδιά και τα στερεώνουν ανάμεσα στις διχάλες ενός ανοιγμένου κορμού, δημιουργώντας μια φωλιά. Μια άλλη ομάδα παιδιών χωρίζεται σε αλεπούδες και λύγκες και παίζουν κυνηγητό, μπαινοβγαίνοντας στη φωλιά. Αργότερα γυρίζουμε στην καλύβα μας, συγκεντρωνόμαστε γύρω απ' τον πλάτανο και διαβάζουμε ένα παραμύθι.

<https://tvxs.gr/news/paideia/i-athina-kalosorizei-protosxoleio-toy-dasoys>

Ο Αργύρης και το πρόβλημα

Δυστυχώς στη ζωή δεν έρχονται όλα όπως τα θέλεις. Τα περισσότερα σου 'ρχονται ανάποδα. Να η απόδειξη: η φοβερή φράση, που συχνά την άκουγε μες στον εφιάλητη του και πεταγόταν όρθιος, ακούστηκε πάλι:

— Αργύρης Μαλαματής, στον πίνακα!...

Όταν την ακούσεις στον ξύπνιο σου είναι χειρότερα. Στην αρχή νιώθεις ένα μούδιασμα και το παίρνεις σαν ακουστικό λάθος. Μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου ελπίζεις σε κάποιο έκτακτο γεγονός, όπως σεισμό ή να τρελαθεί το κουδούνι και να χτυπήσει μόνο του διάλειμμα! Δε γίνονται όμως τέτοια πράγματα. Το μόνο που σου απομένει λοιπόν είναι να βγάλεις το τετράδιο αριθμητικής απ' τη σάκα, αργά αργά, και να τραβήξεις, αργά αργά, προς την έδρα, ώστε τουλάχιστο να φαίνεσαι άρρωστος.

— Τι έχεις, παιδί μου, και πας σαν γέρος εκατό χρονών; του λέει ο κύριος Μπουρετσάνος.

— Πονάει η κοιλιά μου...

— Οχ, το καημένο το παιδί! είπε ο κύριος. Και φυσικά δε θα μπόρεσες να διαβάσεις, ε;

— Πώς δε διάβασα, διάβασα αλλάαα...

— Τι αλλάαααα;

Ο Αργύρης πέταξε τις λέξεις ανάκατα:

— Χτες το βράδυ έκοψα για ξύλα με την κοσόρα¹ και το έδεσα...

— Θεε να πεις ότι δεν μπορείς να κρατήσεις την κιμωλία, επειδή έκοψες το δάχτυλό σου με την κοσόρα;

— Μάλιστα.

— Δεν πειράζει. Έλα, Δέσποινα, πάρε την κιμωλία και γράφε ό, τι σου υπαγορεύει ο Αργύρης.

Ο Αργύρης υπαγορεύει στη Δέσποινα.

— Ένας μανάβης αγόρασε απ' το χοντρέμπορο 152 κιλά πατάτες προς 0,50 ευρώ το κιλό. Πόσο πρέπει να πουλήσει το κιλό για να κερδίσει συνολικά 15,20 ευρώ;

Η Δέσποινα έγραψε τα νούμερα στον πίνακα κι έβαλε στο τέλος ένα ερωτηματικό. Ο Αργύρης βλέπει τον πίνακα κι αρχίζει ν' απαγγέλλει αποφασιστικά, χωρίς να λογαριάζει πού θα τον βγάλει η άκρη.

— Ένας μανάβης αγόρασε απ' τον αυτόνε 152 κιλά πατάτες προς 0,50 ευρώ το κιλό.

Πόσο... (εδώ άρχισε να σκοντάφτει). Πόσοοο... Πόσοοοο...

Ο δάσκαλος βοηθάει:.

— ...πρέπει να πουλήσει το ένα κιλό... Ο Αργύρης επαναλαμβάνει:

— ...πρέπει να πουλήσει το ένα κιλόοο... Ο δάσκαλος ξαναβοηθάει:

— ...για να κερδίσει 15,20 ευρώ;

¹ κοσόρα: είδος πριονιού

- ...για να κερδίσει 15,20 ευρώ;
— Ωραία. Σ' ακούμε λοιπόν.
— Λοιπόν, κάνει ο Αργύρης. Για να λύσω αυτό το πρόβλημα, θα κάνω πολλαπλασιασμό. Πολλαπλασιάζω το 152 με το 0,50 για να βρω την τιμή αγοράς.
— Πολύ ωραία. Παρακάτω.
— Παρακάτω. Τι γίνεται παρακάτω; Είναι αδύνατο να συγκεντρώσει το μυαλό του. Παύση.
— Ξαναπές το πρόβλημα. (Αυτό είναι εύκολο, ευκολότατο):
— Ένας μπακάλης (ο προηγούμενος μανάβης δηλαδή) αγόρασε απ' αυτόνε 152 κιλά πατάτες προς 0,50 ευρώ το κιλό. Πόσο, πόσοοο...
— ...πρέπει να πουλήσει το ένα κιλό...
— ...πρέπει να πουλήσει το ένα κιλό για να κερδίσει 15,20 ευρώ; Για να βρω αυτό το πρόβλημα, θα κάνω πολλαπλασιασμό για να το βρω... Θα πολλαπλασιάσω το 152 με το 0,50... (Παύση).
— Τώρα ο κ. Μπουρετσάνος έσκασε.
— Πόσο θα το πουλήσεις, παιδάκι μου, το κιλό; Πόσο θα το πουλήσεις; Λέγε πόσο; ΠΟΣΟΟΟ;
— Μες στις φωνές του κύριου Μπουρετσάνου κάτι πνιχτό και βραχνό ακούστηκε από τον Αργύρη.
— Τι είπες; τον ρώτησε ο δάσκαλος.
— Δε θα το πουλήσω! του λέει ο Αργύρης, κοιτάζοντάς τον στα μάτια.
— Τι; Τι;
— Δε θα πουλήσω τίποτα!...
— Ο κ. Μπουρετσάνος δεν άντεξε άλλο. Πήγε και σωριάστηκε στην καρέκλα του.
— Να 'ρθεις αύριο με τον κηδεμόνα σου...

Παντελής Καλιότσος, Πατέρας και γιος, εκδ. Κέδρος, Αθήνα, 1987 (διασκευή)

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Πώς ένιωσε ο Αργύρης, όταν άκουσε το όνομά του στην τάξη; Υπογραμμίζουμε στο κείμενο τις λέξεις ή τις φράσεις που δείχνουν τα συναισθήματά του.
2. Ποιες δικαιολογίες σκαρφίστηκε ο Αργύρης, για να μη σηκωθεί να λύσει το πρόβλημα;

Λεξιλογικές – Ορθογραφικές ασκήσεις

1. Κυκλώνουμε τις λέξεις που είναι συνώνυμες με τις υπογραμμισμένες λέξεις των περιόδων λόγου που ακολουθούν.

❖ Κάποιοι δάσκαλοι αγαπούν τις αλλαγές, ενώ άλλοι λατρεύουν την επανάληψη.

A) ακινησία B) μεταβολές Γ) στασιμότητα

❖ Δεν αποθαρρύνομαι από αυτή μου την προσπάθεια.

A) επιμένω B) φοβάμαι Γ) απογοητεύομαι

❖ Ο Αργύρης ένιωσε υποχρεωμένος να σηκωθεί στον πίνακα.

A) απελευθερωμένος B) προσαρμοσμένος Γ) αναγκασμένος

❖ Ο δάσκαλος των Εικαστικών πιστεύει ότι έχουμε ταλέντο στη ζωγραφική.

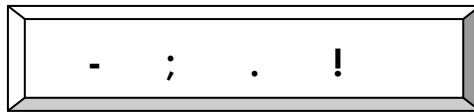
A) κλίση B) ανικανότητα Γ) απροθυμία

❖ Όταν μου εξήγησε η φίλη μου την άποψή της και συζητήσαμε, κατάλαβα το σφάλμα μου.

A) λάθος B) δίκιο Γ) κύρος

2. Στον παρακάτω διάλογο συμπληρώνουμε τα σημεία στίξης.

Γιατί βασανίζω τον εαυτό μου με το ίδιο λάθος

Πώς μπορείς να βγεις πάνω από το πρόβλημα και να το εκμεταλλευτείς θετικά

Δεν μπορώ να σκεφτώ τον τρόπο Πες μου

Αναγνώρισε το λάθος που επαναλαμβάνεις Ό,τι και να είναι αυτό, πρέπει να το ονομάσεις πριν το αντιμετωπίσεις

Κι αν δεν μπορέσω να τα καταφέρω

Με επιμονή και υπομονή θα φτάσεις στο σημείο που θες

3. Γράφουμε την αντώνυμη κάθε υπογραμμισμένης λέξης-φράσης στις προτάσεις που ακολουθούν.

- ❖ Δυστυχώς στη ζωή δεν έρχονται όλα όπως τα θες. :
- ❖ Στην αρχή το παίρνεις σαν λάθος. :
- ❖ Το μόνο που σου απομένει, είναι να πάρεις το τετράδιο αριθμητικής και να πας προς την έδρα, αργά αργά. :
- ❖ Είναι αδύνατο να λύσει το πρόβλημα. :

4. Στο κείμενο που ακολουθεί συμπληρώνουμε τα γράμματα που λείπουν και βάζουμε τόνους όπου χρειάζεται.

Η μητέρα μου λέει ότι βλέποντας τα λάθ_____ που κάνω, μαθ_____νω. Εγώ πάλι
 ευχαρ_____στώ την τ_____χη μου, κάθε φορά που δεν μπερδεύομ_____, κυρίως στην
 αριθμ_____τική. Αν δ_____τε τη δασκάλα μου τη στιγμή που βεβαιώνετ_____ πως κάναμε
 κάποιο λάθος, θα καταλάβετ_____ γιατί. Τ_____ φοβούνται ακόμα και οι κιμ_____λίες! Ας
 είναι ευλογ_____μένο το διάλ_____μμα!

Στην αρχαία ελληνική
 γλώσσα η λέξη **οικία**
 δήλωνε κυρίως το
 κτίσμα, το σπίτι, τον
 στεγασμένο χώρο της
 κατοικίας.

Η λέξη **οίκος**
 αναφερόταν και στην
 οικογένεια, στην
 περιουσία του
 οικοδεσπότη, καθώς
 και σε άλλα είδη
 οικημάτων .

Γ.

Μπαμπινιώτης, Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, β' έκδοση, Αθήνα, 2002

5. Η λέξη οίκος παράγει πολλές λέξεις στη νέα ελληνική γλώσσα. Βρίσκουμε λέξεις στις οποίες ο οίκος παρουσιάζεται ως α' συνθετικό ή ως β' συνθετικό και τις τοποθετούμε στις αντίστοιχες στήλες του πίνακα που ακολουθεί. Στη συνέχεια σκεφτόμαστε προτάσεις με τις λέξεις που βρήκαμε.

οίκος ως α' συνθετικό	οίκος ως β' συνθετικό	Προτάσεις

Ασκήσεις γραμματικής

1. Συμπληρώνουμε τις προτάσεις που ακολουθούν με τον σωστό τύπο των ουσιαστικών που βρίσκονται στις παρενθέσεις.

- ❖ Κατά τη διάρκεια του..... ο μαθητής απήγγειλε τα..... που του άρεσαν. (μάθημα, ποίημα)
- ❖ Όταν χτυπήσει το κουδούνι του, θα συναντηθούμε στο δάσος και θα συζητήσουμε για διάφορα..... (θέμα, διάλειμμα)
- ❖ Αυτές τις σου, αν δεν τις υποστηρίξεις με, δεν τις δέχομαι. (επιχείρημα, σκέψη)
- ❖ Ποιο είναι το όλων των που συζητήσαμε σήμερα την ώρα της Κοινωνικής Ζωής; (ζήτημα, νόημα)

2. Μεταφέρουμε τις προτάσεις που ακολουθούν στον πληθυντικό αριθμό.

- ❖ Ο μαθητής νιώθει να κουβαλάει πολύ βάρος στην πλάτη του.

.....
.....

- ❖ Αισθάνεται ότι ο βαθμός του κρίνεται μόνο από το λάθος που κάνει.

.....
.....

- ❖ Πολλές φορές χρησιμοποιεί το ψεύδος για να δικαιολογήσει τον εαυτό του.

.....
.....

- ❖ Τελικά, το κέρδος του μαθητή έρχεται μέσα από την προσπάθειά του.

.....
.....

3. Μεταφέρουμε στο α' ενικό πρόσωπο του Ενεστώτα και του Αόριστου τα υπογραμμισμένα ανώμαλα ρήματα του παρακάτω κειμένου.

Ανώμαλα λέγονται τα **ρήματα** που σχηματίζονται με ιδιαίτερο τρόπο στον Ενεστώτα και στον Αόριστο.
 π.χ. Το ρήμα παίζω στον Αόριστο γίνεται **έπαιξα**
 αλλά...
 Το ρήμα βλέπω στον Αόριστο γίνεται **είδα**.

Γραμματική Ε' και Στ' Δημοτικού Ι.Τ.Υ.Ε.ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Η κυρία Κούλα λέει τις απόψεις της και ο κύριος Αργύρης βλέπει τον εαυτό του σαν στρατιώτη χωρίς όπλο. Οι σφαίρες της κυρίας Κούλας δεν μπαίνουν μέσα του, γιατί δε βρίσκουν χώρο στο μυαλό του. Με όπλο το χαμόγελό του παραμένει ήρεμος στη θέση του, βγαίνει από τη δύσκολη θέση του αντίλογου και παίρνει τον λόγο: « Σ' αυτό το σχολείο έρχομαι για να δώσω στα παιδιά όσες ευκαιρίες προσφέρει το σήμερα».

Σοφία Μαντούβαλου Ο δάσκαλος με τα όνειρα στα μάτια, εκδ. Πατάκη (διασκευή)

Ενεστώτας	Αόριστος

4. Συμπληρώνουμε τα κενά βάζοντας τα ρήματα της παρένθεσης στο κατάλληλο πρόσωπο και αριθμό του Αορίστου.

Η κυρία Κούλα(πηγαίνω) στο σπίτι του κυρίου Αργύρη, όπου (τρώω), (πίνω) καφέ και (εξηγώ) με ηρεμία τις απόψεις τους. (μπαινώ) στη θέση των μαθητών και κατέληξαν στη σωστή μέθοδο εκπαίδευσής τους. Τελικά (βλέπω) πώς μπορούν να συνεργαστούν και (λύνω) τις διαφωνίες τους.

Σοφία Μαντούβαλου, Ο δάσκαλος με τα όνειρα στα μάτια, εκδ. Πατάκη (διασκευή)

5. Μεταφέρουμε στον Ενεστώτα τις περιόδους του λόγου που ακολουθούν.

- ❖ Προσπάθησες, βρήκες δυσκολίες, έπεσες σε λάθη, αλλά τελικά πέτυχες τους στόχους σου.

.....
.....

- ❖ Χάρηκε που τα κατάφερε και βγήκε νικητής μέσα από τον αγώνα που έδωσε.

.....
.....

- ❖ Οι κόποι σας δεν πήγαν χαμένοι. Έφτασε η ώρα της επιβράβευσης. Πήρατε αυτό που σας άξιζε.

.....
.....

6. Συμπληρώνουμε τα κενά βάζοντας τα ρήματα στον κατάλληλο χρόνο, πρόσωπο και αριθμό.

Χτες το πρωί ο κύριος Αργύρης (μπαίνω) χαμογελαστός στην τάξη και με το καλημέρα σας (ανοίγω) πρώτα το παράθυρο και μετά το σακιδιό του. (βγάζω) από μέσα έναν κόκκινο φάκελο, τον (σηκώνω) ψηλά για να τραβήξει την προσοχή μας και με ένα αινιγματικό χαμόγελο μας (λέω): «Σήμερα (είμαι) μια μεγάλη ημέρα για την τάξη μας». Τα αυτιά των μαθητών (κρέμομαι) από τα χείλη του. «Το σύμβολο της τάξης μας (ετοιμάζομαι). (φτάνω) η ώρα να το υπογράψουμε».

«Σύμβολο; Τι σύμβολο;» (μουρμουρίζω) μερικά στόματα. «Μια γραπτή συμφωνία ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα άτομα. Στη συμφωνία (μπαίνω) όροι. Οι όροι είναι κάτι σαν βασικοί κανόνες που (ακολουθώ) όσοι την (υπογράφω)», (τονίζω) ο κύριος Αργύρης.

Και (συνεχίζω) δείχνοντας τον κόκκινο φάκελο: «Εδώ (βρίσκομαι) το μυστικό σύμβολο της τάξης μας. (αναφέρομαι) οι όροι με βάση τους οποίους θα λειτουργεί αυτή η τάξη, τα δικαιώματα και οι ευθύνες που θα έχουμε ως μέλη της ομάδας της τάξης. Μια συμφωνία ανάμεσα σε σας και σε μένα που πρέπει να κρατήσουμε μυστική» και χαμογελώντας, μάς (κλείνω) το μάτι συνωμοτικά.

Ο δάσκαλος με τα όνειρα στα μάτια, Σοφία Μαντούβαλου, εκδ. Πατάκη (διασκευή)

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ.ΚΑΡΡΑΣ

1925